

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1080

26.11.2023 (134)

Michael Kühnen Soldați politici: Tradiția și spiritul SA

Partea 3

TRAGEDIA SA (1933/34)

30 ianuarie 1933 părea să îndeplinească toate speranțele luptătorilor revoluționari: Victoria fusese obținută, Führerul devenise cancelarul Reichului; NSDAP devenise principala forță politică a națiunii germane, Detașamentul său de Furtună se umfla irezistibil - până în iunie 1934, peste trei milioane de germani purtau deja cu mândrie cămașa maro a SA; șeful Statului Major era ministru al Reichului și, la Congresul Partidului Victoriei din septembrie 1933, a fost desemnat în mod simbolic drept cea mai puternică personalitate după Hitler și aproape egal cu Führerul. Și totuși, în fundal, nemulțumirea justificată creștea în cadrul SA:

Se vorbea prea puțin despre realizarea și punerea în aplicare a revoluției național-socialiste, prea mult despre o "revoltă națională" care era acum completă. Dar o alianță și un compromis cu reacțiunea încă puternică din Reichswehr, administrație și economie nu a fost o victorie, a fost doar o jumătate de succes. Lupta SA a fost întotdeauna împotriva Frontului Roșu și a reacțiunii, încă de când primii revoluționari național-socialiști au fost trădați și doborâți de reacție la 9 noiembrie 1923. Frontul Roșu a fost eliminat în mod constant și înfrânt definitiv după 30 ianuarie 1933, revoluția națională a fost victorioasă - dar unde era revoluția socialistă, care ar fi trebuit și trebuie acum să elimine în mod constant reacțiunea?

Chiar și mesajul de Anul Nou citat de Führer, cu toată căldura și aprecierea sa palpabilă, a sunat în mod special neclar și șters:

Reichswehr-ul trebuia să continue să protejeze Reich-ul în exterior, dar SA-ul în interior? Ce ar putea însemna acest lucru în termeni concreți: protecție în interior, care ar trebui să însemne de fapt controlul asupra întregului aparat de securitate al statului și reorganizarea acestuia. Dar nu se putea pune problema de acest lucru - deși SA a fost folosită în mod repetat ca "forță de poliție auxiliară" și o serie de lideri SA au fost numiți șefi de poliție, aparatul de poliție și de securitate nu a fost în niciun caz subordonat conducerii SA în ansamblul său, așa cum ar fi fost necesar și necesar pentru ca SA să poată îndeplini cu adevărat această sarcină. Ar fi trebuit ca Röhm să preia Ministerul de Interne în acest scop? - Nici despre asta nu s-a vorbit.

Conducerea SA era la fel de sceptică în ceea ce privește "diviziunea muncii" cu Reichswehr:

Revoluționarii național-socialiști din jurul lui Ernst Röhm erau aproape toți foști ofițeri de prima linie și, mai târziu, lideri Freikorps - soldați politici care fuseseră scoși cu forța din Reichswehr și care își dăduseră seama de mult timp că această forță aparent apolitică era, de fapt, un instrument de putere extrem de politic al reacțiunii. Ernst Röhm și personalul său au înțeles logica revoluției, și anume că o revoluție este cu adevărat sigură doar atunci când și-a creat propria armată revoluționară!

Prin urmare, în prima jumătate a anului 1934, tensiunile interne s-au intensificat din ce în ce mai mult: SA a cerut o "a doua revoluție" împotriva reacțiunii și, ca un pas decisiv în acest sens, transformarea SA într-o miliție populară armată, precum și transferul liderilor și sub-liderilor potriviți, ca ofițeri și subofițeri, în Reichswehr, pentru a o putea controla din punct de vedere politic. Din combinația celor două elemente - crearea unei mici forțe de elită național-socialiste de înaltă tehnicitate, puternice și rapid dislocabile, cu o miliție populară care să cuprindă practic toți bărbații de vârstă militară - urma să apară armata populară național-socialistă dorită, sub conducerea statului major al SA, iar mijloacele sale decisive de putere urmau să fie smulse din mâinile reacțiunii.

În consecință, vechiul caracter dual al SA a devenit din ce în ce mai evident: deși a rămas întotdeauna o subdiviziune nerestricționată a partidului, în conformitate cu imaginea pe care și-o făcea despre sine, acum nu voia doar să redevină o unitate militară, ca în trecut, ci și să fie armata populară revoluționară a viitorului! Pentru aceasta, la urma urmei, fusese selectată și promovată de Röhm încă din 1919. În cele din urmă, așa își înțelese întotdeauna sarcina de lider al SA. Iar acest lucru corespundea - așa cum am menționat - și logicii NSDAP ca partid revoluționar,

care afirmase: "**Partidul comandă statul!**".

În filialele sale, partidul a creat deja în perioada de luptă un "stat din umbră", care urma să pătrundă în aparatul de stat burghez după revoluție și să-l transforme în sensul național-socialist. Iar în acest stat din umbră, SA a deținut întotdeauna rolul de viitoare armată populară. Nici conducerea SA, nici luptătorul SA obișnuit nu înțelegea acum de ce, după preluarea puterii, această pretenție a fost din ce în ce mai mult sacrificată la toate nivelurile - dar mai ales în ceea ce privește sarcina SA - în favoarea unui compromis și a unei împărțiri a puterii și sarcinilor cu reacțiunea.

Sprijit de cele trei milioane de luptători SA, care, chiar și neînarmați, reprezentau deja, din punct de vedere numeric, cel mai puternic factor de putere din Reich, Ernst Röhm a început să contracareze: Anticipând cea de-a doua fază așteptată a revoluției, a început să transforme și să reorganizeze SA într-o formațiune militară și, prin apeluri spectaculoase ale grupurilor SA din întregul Reich, prin discursuri, proclamații și marșuri, a exercitat o presiune din ce în ce mai mare. El a declarat:

"Dacă sufletele burgheze consideră că este suficient că aparatul de stat a primit un alt semn, că revoluția națională a durat deja prea mult, suntem bucuroși să le dăm dreptate pentru prima dată; într-adevăr, a sosit timpul ca revoluția națională să înceteze și să devină revoluția național-socialistă. Fie că le convine sau nu, noi vom continua lupta noastră. Când vor înțelege în sfârșit care este miza, cu ei, dacă nu vor, fără ei, iar dacă trebuie, împotriva lor."

Și, în sfârșit, la 18 aprilie 1934, declarația deschisă de război împotriva reacțiunii a avut loc într-o manieră care nu mai poate fi depășită, când Ernst Röhm a declarat într-un discurs:

"Dar noi nu am făcut o revoluție națională, ci o revoluție național-socialistă, prin care punem un accent deosebit pe cuvântul "socialist"! Acolo unde aceste forțe naționale au învățat între timp, pe lângă gândirea lor națională, și au practicat socialismul, ele pot continua să mășăluiască alături de noi. Dar acolo unde cred că, de dragul lor, vom face chiar și cea mai mică concesie față de voința noastră socialistă consecventă, se înșeală grav."

Reacția și revoluția sunt dușmani naturali de moarte. Nu există punți de legătură, pentru că una o exclude pe cealaltă. Dintr-o clemență de neînțeles, noul regim din Germania, când a preluat puterea, nu a făcut curățenie fără milă cu purtătorii și acoliții vechiului și chiar mai vechiului sistem. Astăzi există oameni în funcții publice care nu au simțit încă o adiere a spiritului revoluției național-socialiste. Nu le reproșăm că au o atitudine depășită de evoluții, deși nu considerăm că este un noroc că au fost eliminați în loc să fie puși pe picior de egalitate. Dar le vom rupe

gâtul cu fermitate și fără milă dacă vor îndrăzni să confirme această atitudine reacționară."

Astfel de proclamații și altele similare, repetate cu zecile în aceste luni, au dus din ce în ce mai mult la zvonuri că Ernst Röhm plănuia un putsch - că a doua revoluție, pe care o considera necesară, urma să fie declanșată de o revoltă a SA. Dar acest lucru l-ar fi judecat complet greșit pe Röhm:

Ernst Röhm a fost întotdeauna un adept loial și credincios al Führerului - desigur, nu a fost un "yes-man" bizantin și un lingușitor, ci un prieten încrezător în el însuși și care gândea cu capul pe umeri. Prin înarmarea trupelor de elită ale SA (Stabswache), prin reorganizarea SA ca forță militară și prin apelurile și proclamațiile sale, Röhm nu pregătea o lovitură de stat, care cu greu putea fi pusă în scenă într-un mod atât de deschis și provocator. A fost întotdeauna clar că a doua fază a revoluției nu trebuia inițiată împotriva lui Adolf Hitler, ci cu el; dar a fost de asemenea întotdeauna clar că Röhm, ca și în 1924, va demisiona și își va restitui comisia dacă Führerul va decide împotriva sa. O dovadă clară în acest sens este faptul că Röhm nu demisionase din armata boliviană la întoarcerea în Germania, ci doar își luase concediu - cu alte cuvinte, își lăsase deschisă calea de întoarcere în cazul în care nu ar fi fost în stare să își ducă la îndeplinire ideile! Prin urmare, nici la 30 iunie 1934, nici pentru o dată ulterioară, nu a existat vreo amenințare de revoltă a SA: "Röhm Putsch" a fost în realitate un putsch împotriva lui Ernst Röhm - făcut posibil de un război al nervilor și de intrigile reacțiunii prin care Führerul a fost înșelat.

Cu toate acestea, în acest moment, nu ar trebui să se facă nicio critică ieftină la adresa lui Adolf Hitler: Röhm nu a vrut să dea o lovitură de stat, dar a vrut să exercite presiuni - inclusiv asupra Führerului, pentru a-l convinge să accepte ideile sale. Numai acest lucru a reprezentat o încălcare a "legii fundamentale" a SA, care nu are voie să își urmeze propria politică, ci trebuie să rămână întotdeauna o subdiviziune militantă a partidului și să se subordoneze strategiei și tacticii acestuia. Această încălcare ar fi justificat cu siguranță îndepărtarea șefului de stat major. De asemenea, a fost iresponsabilă într-o atmosferă politică internă atât de tensionată, în care nu era posibil un putsch al SA, dar un putsch reacționar al Reichswehr-ului era în mod constant posibil și a fost, de asemenea, amenințat în diferite ocazii. O astfel de lovitură de stat ar fi putut duce la un război civil!

Înșelat de zvonurile de putsch și de intrigile reacțiunii, întărit de rivalii lui Röhm în partid, presat de șeful statului major și amenințat de eforturile reacționare de restaurație, acțiunile lui Hitler din 30 iunie 1934 au servit, în opinia sa, la prevenirea unui război civil iminent. În acest context, execuția liderilor SA devine de înțeles. Nu se poate și nu trebuie să se dorească să se judece vinovăția și tragedia din fotoliul confortabil al observatorului istoric, cincizeci de ani mai târziu!

Cu toate acestea, se pot trage lecții pentru prezent și viitor din experiențele istorice - așa cum am făcut deja cu prima tragedie a SA din 9 noiembrie 1923: Tensiunea subiacentă a caracterului dual al SA - militar sau pur politic - a fost de două ori eliberată în evenimente dramatice: La 9 noiembrie 1923 și la 30 iunie 1934. De ambele ori SA a fost la apogeul puterii sale și de ambele ori a pierdut această putere în așezări sângeroase care nu i-au lăsat nicio șansă. După 1923, decizia de a lipsi SA de caracterul său militar și de a o transforma într-o armată de partid eficientă exclusiv din punct de vedere propagandistic a fost cea corectă. La vremea respectivă, Ernst Röhm a greșit. Sarcina SA nu era de a învinge militar sistemul pe care îl combătea, ci de a aduna în rândurile sale elita luptătoare a națiunii și, prin exemplul spiritului SA, de a câștiga masele largi ale poporului la național-socialism, pentru a face posibilă o revoluție legală pentru NSDAP. Așa am înțeles tradiția SA și așa o aplicăm în perioada de luptă de astăzi.

Cu toate acestea, la 30 iunie 1934, mișcarea național-socialistă era deja la putere, iar SA își îndeplinesc în esență sarcina. Într-o astfel de situație, însă, este vorba acum de a impregna toate instituțiile și bastioanele de putere ale statului burghez cu spiritul național-socialist, de a le transforma și de a le plasa sub autoritatea partidului. Acest lucru include, mai presus de toate, toate formațiunile de securitate internă și externă a statului. Aceste domenii sunt sarcinile clasice ale unei SA victorioase și ale elitei militante a națiunii organizate în ea! Fără o astfel de luptă împotriva bastioanelor de putere ale reacțiunii burgheze, o revoluție rămâne incompletă și trebuie să eșueze și să se prăbușească sub marile tensiuni, așa cum a făcut-o în cele din urmă. Așadar, de data aceasta Ernst Röhm a avut dreptate.

Lupta consecventă și nemiloasă împotriva reacțiunii este, prin urmare, cea de-a șaptea revendicare în tradiția SA. Având în vedere istoria sângeroasă și tragică a SA și a marelui său șef de stat major, ne situăm în mod conștient și inexorabil în această tradiție a SA, care este exprimată în mod clar în cuvintele lui Ernst Röhm deja citate:

"Reacția și revoluția sunt dușmani naturali de moarte. Nu există poduri peste și peste, pentru că una o exclude pe cealaltă."

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFRÄHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abschleifen von Massenmord, Verbrechen, Vorfälle und Verbrechen haben nicht ausgereicht, den Kampf der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erwidern.

Alle Nationalsozialisten sind voneinander getrennt, jedoch sind Kampfgemeinschaften stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer völkischen Werte.

Der Kampf geht weiter stärker geworden, aber die Gefahr des hochgeliebten Führer ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Geist ist aber dabei, den Führer - gegen alle Widrigkeiten - zu befreien, seine Mord und Ermordung, Überlebende und Rassenmord.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Waldgebiet oder im Innenhof, ob im Park oder in der Öffentlichkeit, ob auf einem Schiffsdeck oder auf dem Meer, der Führer ist immer Nationalsozialist und unser Führer!

Hail Hitler!
Günther Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletin de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filosofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un archeolog, degreșând trecutul îngropat. Un trecut pe care îl ai prefera să nu fie scos la lumină. Putem scăpa din nou

the **NEW ORDER**

Number 176 (197) Founded 1978 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!